

Lofallah Bozorg
Hellerupvej 17, 1. sal
2900 Hellerup

26. oktober 2010

Folketinget, Udenrigspolitisk Nævn
Udenrigsminister Lene Espersen
Forsvarsminister Gitte Lillelund Bech
NATO, Generalsekretær Andres Fogh Rasmussen

Vedr. Afghanistan-konflikten og mulige veje til konfliktens løsning.

Jeg tillader mig at sende dette brev til jer, der bruger tid, tanker og ressourcer på mit land, Afghanistan.

Mit navn er Lotfallah Bozorg. Jeg kom til Danmark fra Afghanistan i 1995. Min kone og børn kom hertil i 1998. Vi har det godt i Danmark, men jeg bekymrer mig meget om forholdene i Afghanistan.

Jeg følger gennem TV og aviser udviklingen i mit hjemland og tænker meget på, hvordan der kan findes løsninger på den langvarige komplicerede konflikt.

Mange mennesker i Afghanistan håber og venter på en normal og fredelig hverdag uden krig.

Mange lande agerer i Afghanistan uden i tilstrækkelig grad at kende afghansk tankegang, tradition og historie. Mange ressourcer og menneskeliv spildes uden det lykkes at komme nærmere en løsning og en afslutning af konflikten.

Vi må have standset krigen, have en uvildig instans ind for at holde ro og orden, og der må findes en ledelse, som alle afghanere kan have tillid til.

Jeg har ideer, der kan fremme en løsning med eller uden krig. Jeg skal her kort skitsere, de tanker, jeg har gjort mig, men vil meget gerne efterfølgende mødes med interesserede for at uddybe og nøjere udvikle de modeller til løsninger, jeg arbejder med.

Jeg har i dette efterår været i Afghanistan i områderne Kunar, Jalalabad, Nuristan og Kabul. Jeg har haft samtaler med kloge og indsigtsfulde mennesker, der lever i disse områder og som er vidne til kampene mellem Taleban og koalitionen/den afganske regering.

Min opfattelse er, at hovedproblemet ligger i grænseområdet mellem Afghanistan og Pakistan, i det vilde bjergområde på begge sider af grænsen, hvor der ikke er mange fastboende.

I dette område hverver pakistansk Taleban unge arbejdsløse afghanere til at kæmpe i krigszonerne og forsyner dem med våben, ammunition og andre fornødenheder.

Disse unge, hvoraf en stor del er storforbrugere af hash og andre rusmidler, lever sammen i lejre eller store grupper. Disse unge vil gøre hvad som helst for penge.

På den afghanske side må der skabes tiltrækkende muligheder for disse unge mænd. Våbnene, de udstyres med af Taleban, må opkøbes og de må tilbydes skole og uddannelse med en løn, som kan matche, det Taleban betaler.

Afbrydes våbenforsyningen og hvervningen af krigere på grænsen vil krigshandlingerne inde i Afghanistan langsomt aftage.

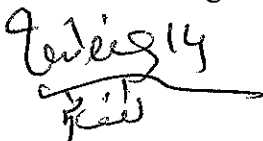
Jeg har kontakter i til dygtige borgere i Afghanistan, der er parate til at gøre en indsats og tænke i løsninger, der i rolig tempo kan skabe fredeligere tilstande.

Afghanistan er et stort og geografisk svært tilgængeligt område med vanskelige forbindelses linier. Her vil på længere sigt en opdeling i 34 amter eller kommuner med gode ledere, som befolkningen har tillid til, være vejen til en stabilisering af landet. Afghanistan kan ikke regeres udelukkende fra Kabul.

Jeg er som sagt parat til at uddybe mine tanker og planer om mulige løsningsveje med eller uden våben, hvis der er nogen, der på folketings-, minister- eller embedsmandsniveau, har interesse for og tid til at mødes med mig.

Jeg taler og forstår dansk, men vil ved et eventuelt møde foretrække, at der medvirker en kompetent tolk (phasto).

Med venlig hilsen
Lotfallah Bozorg

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Lotfallah Bozorg', with a horizontal line underneath.